

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1356/06
23.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", кога заступа БА, адвокат, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу број Гж.І 762/05 од 13. априла 2006. године, у седници већа одржаној 23. новембра 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу број Гж.І 762/05 од 13. априла 2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Ужицу број Гж.І 762/05 од 13. априла 2006. године, одбијена је као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Пожеги број П. 81/05 од 31. марта 2005. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду број 1335 од 16.12.2003. године и обавезе тужени да тужиоца врати на посао и распореди га на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима у року од 8 дана. Тужилац је обавезан да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара у року од 15 дана.

Против назначене пресуде Окружног суда у Ужицу тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 125/04) на коју Врховни суд Србије пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда на које се указује у ревизији. Одлуке нижестепених судова су јасне, садрже све разлоге о одлучним чињеницама и немају недостатака због којих се не могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац, који је по занимању машиниста је код туженог обављао послове руковоаца грађевинском машином "ВВ". Тужилац је власник исте машине "ВВ" са којом ради после радног времена и у дане викенда. Због болова у леђном делу кичме и отежаног кретања тужилац је отворио боловање 24.11.2003. године са контролним прегледом заказаним за 1.12.2003. године. Дана 30.11.2003. године Комисија туженог за контролу боловања затекла је тужиоца да управља својом грађевинском машином у ___ улици у ГГ. Тужилац се наредног дана јавио на контролни преглед где је изјавио да му стање није побољшано, па му је од стране лекара препоручено настављање терапије уз савет да настави са мировањем. Следећа контрола обављена је 5.12.2003. године, када му је закључено боловање. Тужени је донео решење број 1335 дана 16.12.2003. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду због злоупотребе боловања.

На основу овако утврђеног чињеница нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца којим је тражио да пониште као незаконито решење којим му је отказан уговор о раду јер је утврђено да је тужилац злоупотребио боловање и да је тужени послодавац имао оправдан разлог за давање отказа применом члана 101. став 1. тачка 7. Закона о раду ("Службени гласник РС" број 70/2001).

Неосновано тужилац у ревизији тврди да није злоупотребио боловање и да се не може сматрати манипулацијом прописа о привременој неспособности за рад. тиме што је управљао личном машином "ВВ" прешавши свега 500 метара.

Супротно ревизијској тврдњи, злоупотребом боловања се не сматра само ситуација у којој запослени користи боловање, а да при томе није болестан. Злоупотреба боловања је и свако понашање које је супротно здравственим прописима, а у проведеном поступку је утврђено да се тужилац понашао супротно прописаној терапији-мировању те је затечен на истоветној машини са којом иначе ради и код туженог. Доказивање тужиоца да му седење на његовој машини није узроковало погоршање здравствене ситуације не говори у његов прилог већ насупрот да је под таквим условима тужилац могао да ради код туженог на својим редовним пословима који му такође не би погоршали здравствено стање.

Како је тужилац и у жалби и током поступка истицао исте разлоге као и у ревизији, а другостепени суд је у побијаној пресуди у том погледу дао правилне разлоге зашто сматра да оспорено решење туженог није незаконито, а те разлоге као правилне и потпуне у свему прихвата и Врховни суд.

На основу свега изложеног, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци на основу члана 405. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО